

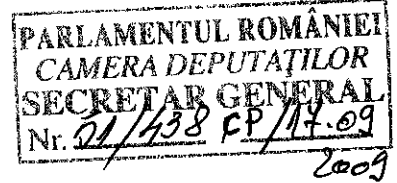
Nr. 277C/17.09.2009

SG

[Handwritten signature]

ora 16³⁰

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Către: Birourile Permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului

**În atenția: Domnului Mircea Geoană - Președintele Senatului
Doamnei Roberta Anastase - Președintele Camerei Deputaților**

Domnule Președinte,

Subsemnații, deputații și senatorii menționați în anexele la prezenta moțiune de cenzură, membri ai Camerei Deputaților și Senatului în legislatura 2008 – 2012, în temeiul art. 113 din Constituția României, modificată și completată prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003 și în temeiul art. 78 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, înaintăm prezenta moțiune de cenzură cu titlul **„Guvernul PDL-PSD a hotărât: „Decât muncă fără rost, mai bine puțin și prost”.**

Vă rugăm să dispuneți măsurile necesare în vederea declanșării procedurilor legale pentru dezbaterea acesteia.

Lider Grup PNL

Lider Grup PNL

**Camera Deputaților
Călin Popescu-Tăriceanu**

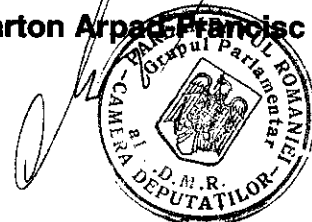

Lider Grup UDMR

Lider Grup UDMR

**Camera Deputaților
Marton Arpad Francisc**

Guvernul PDL-PSD a hotărât :
„Decât muncă fără rost, mai bine puțin și prost”

Proiectul de Lege *privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice* conține atât de multe prevederi proaste, încât trebuie blocat, pentru a nu agrava problemele din viața oamenilor.

Cetățenii de azi nu trăiesc bine, sunt speriați de aroganța guvernului și de lipsa de realism a acestuia, sunt amenințați cu șomajul și suferă din cauza aceasta, ei neavând nici o vină că guvernanții sunt incapabili să limiteze efectele crizei economice. Moțiunea de cenzură inițiată de grupurile parlamentare ale PNL și UDMR se întemeiază pe un complex de argumente, pe care le detaliem în cele ce urmează:

În perioade de criză se fac economii, se fac restructurări, nu se fac strategii de dezvoltare, nu se modelează sisteme pentru perioadele mai bune așteptate și dorite.

Adoptarea unei legi de salarizare unitare care are ca scop reșezarea funcțiilor și echilibrarea veniturilor din sistemul public și implicit raționalizarea cheltuielilor, nu se poate face practic pe perioadă de recesiune economică, generată de o criză economico-financiară globală, ale cărei efecte și al cărei final nu le putem încă anticipa.

Având în vedere că prin proiectul Guvernului se propune **reducerea veniturilor nete din sistemul public** este indicat ca elaborarea și promovarea unei asemenea legi **să se facă în perioadă de creștere economică susținută, când**

mediul privat poate să absoarbă potențialul personal disponibilizat din sectorul public.

Aceasta este esența filozofiei liberale și dovada solidarității sociale care nu trebuie înțeleasă în termeni de șomaj tehnic și asistare socială pentru cei disponibilizați, ci în sensul redirectionării forței de muncă către economia reală, funcțională și mediul de afaceri, capabil să susțină locuri de muncă și să producă venituri la bugetul de stat.

Numai o economie puternică, bazată pe ritmuri succesive de creștere economică, poate să fundamenteze și să susțină o grilă de salarizare unitară și să configureze venituri reale, în raport cu complexitatea, importanța, nivelul productivității muncii din societate și atribuțiile fiecărui salariat.

Prin adoptarea acestui proiect de lege, **Guvernul ignoră principiul solidarității sociale**, atât de necesar pe perioadă de criză economică. Prin acest act normativ, **coalitia PDL-PSD încurajează nemulțumirile sociale și promovează discriminarea între diversele categorii de personal bugetar.**

Fiind o lege complexă, credem că **nu se impunea angajarea răspunderii Guvernului**. Sunt mai multe motive pentru care considerăm că **acest text de lege este contrar intereselor majorității societății românești.**

Ca atare, considerăm că gestul Guvernului de a-și angaja răspunderea este pripit și greșit, bazându-ne pe următoarele argumente:

1. **Proiectul de lege nu a întrunit consensul partenerilor sociali.** Dovadă în acest sens stau controversele pe care le-a născut, inclusiv organizarea unei greve generale, nevorbind de urechile astupate ale guvernanților la protestele majore ale sindicatelor organizate chiar și din ziua angajării răspunderii guvernului în Parlament.

2. Faptul că a stârnit atât de multe controverse, dispute și nemulțumiri, nu înseamnă că este o lege bună (așa cum crede premierul), ci mai degrabă o **lege proastă, o lege care impune arbitrariul.**
3. Textul legii demonstrează **modul haotic** în care s-a elaborat, **neprofesionalismul, incompetența și incapacitatea Guvernului de a înțelege sistemul public din România și de a-l organiza.** Avizul Consiliului Legislativ este edificator în acest sens. Evident că era obligatoriu avizul Consiliului Superior al Magistraturii de care Guvernul nu se sinchisește.
4. Domnul prim-ministru Boc, jurist de profesie, uită că **în cazul unor legi complexe este nevoie de dezbatere și de consens în cadrul societății și mai ales de o dezbatere parlamentară serioasă.** Să nu uităm că vorbim de un Guvern care beneficiază de o majoritate politică transparentă și asumată de 73% dintre parlamentari, care ar permite adoptarea legilor în procedură accelerată. **Cu o asemenea majoritate, angajarea răspunderii Guvernului nu este o procedură recomandabilă și democratică.** Probabil că pentru premier, **Parlamentul, inclusiv parlamentarii PDL, sunt doar o anexă a puterii executive.**
5. Angajarea răspunderii Guvernului într-o singură zi pentru 3 proiecte de lege este o procedură neconstituțională pentru că încalcă art. 114 din Legea fundamentală a României. **Ori, domnul Boc are cunoștințe precare de drept constituțional, ori pentru domnia sa, 1 proiect de lege = 3 proiecte de legi. Guvernul PDL-PSD este guvernul cu cele mai multe acte normative declarate neconstituționale de Curtea Constituțională.**
6. Guvernul nu a ținut cont, în faza inițială a legii, de semnalele primite din partea sindicatelor, a cadrelor didactice și medicale, a magistraților care au invocat la unison o procedură democratică amplă, fără grabă, pentru dezbateră legii salarizării unitare. Am încercat împreună cu reprezentanții

acestor categorii să îmbunătățim proiectul propus, dar Guvernul nu a ținut cont nici de această dată de amendamentele primite de la parlamentari, ceea ce denotă **același dispreț la adresa puterii legislative ... judecătorești ... cetățenești.**

7. **Suntem pentru reformarea sistemului public din România, motiv pentru care în noiembrie 2008, Guvernul Tăriceanu a propus partidelor politice și sindicatelor un pact pentru elaborarea cadrului de salarizare unitară bugetară.** Dar nu la modul în care ni-l impune coaliția PDL-PSD: incoerent, inconsecvent, discriminatoriu și incompetent. Nu în orice condiții – prin sărăcirea românilor -, nu în scop electoral – pentru a bifa Traian Băsescu un proiect pentru obținerea celui de-al doilea mandat. **Nu în an de criză economică, nu pentru bifarea relației cu FMI, nu în an electoral, nu prin pulverizarea categoriilor sociale.**
8. Ignorând toate argumentele noastre și în lipsa unor criterii corecte de elaborare și fundamentare, **singurul criteriu** în baza căruia s-a făcut evaluarea și proiectarea grilelor de salarizare a fost **cel politic, al Guvernului coaliției PDL-PSD**, care având pâinea și cuțitul, poate tăia și spânzura. Acest tip de politică nu are ce căuta în lumea democratică din România Uniunii Europene.
9. Reducerea veniturilor cetățenilor care se propune prin proiectul salarizării unitare a bugetarilor nu este doar efectul crizei economice ci și al incapacității Guvernului de a înțelege sistemul public din România. Această măsură antisocială este consecința actului de guvernare dezastruos al Coaliției aflate la putere, este rezultatul incapacității Guvernului PDL-PSD de a sprijini și relansa economia românească, astfel încât veniturile încasate la buget să nu se diminueze.

Guvernul PDL-PSD preferă să reducă salariile ca măsură de reducere a cheltuielilor publice. Și atunci întrebarea logică: **Ce garanții oferă acest Guvern incompetent, fără performanță în colectarea veniturilor, că aceste venituri reduse vor fi încasate de români în 2010, 2011....? Niciuna.** Sperăm că aceste venituri chiar reduse, să nu rămână la stadiul de promisiuni neonorate, așa cum s-a întâmplat cu majorarea cu 50% a salariilor profesorilor și cu creșterea pensiilor.

Pentru toate aceste motive am depus prezenta moțiune de cenzură, singurul instrument democratic care va pune capăt unei legi arbitrare, care nu se va putea aplica și unui Guvern incompetent, care ignoră interesele majorității populației.

Doamnelor și domnilor parlamentari,

Stimați colegi,

Cele 9 luni de concubinaj politic dintre PDL și PSD, ce trebuiau să se soldeze cu o naștere normală, au avut drept rezultat avortul unui act normativ, cu grave deficiențe. Proiectul Legii salarizării unitare subsumează în mod tragic eșecul acestui Guvern, abandonarea interesului public și a Constituției.

Dacă raportăm prestația politică în ansamblu a actualului Executiv și performanța individuală a fiecărui ministru în domeniul politicilor publice la timpul scurt de guvernare, dar mai ales la promisiunile și angajamentele făcute în fața națiunii, în decembrie 2008 împreună cu Traian Băsescu, concluzia este una singură: avem de-a face cu cel mai incompetent și neperformant Guvern pe care l-a avut România vreodată! Orice sistem profesionist de evaluare raportează numărul erorilor per perioada de timp analizată. În acest sens n-a fost zi de la Dumnezeu în cele 9 luni, în care acest Guvern să nu fi produs vreo boacănă.

Un vechi proverb latin spune: „finit coronat opus”, și din această perspectivă Legea salarizării unitare reprezintă încoronarea incompetenței și nepriceperii acestui Guvern.

I. Realizările Guvernului Tăriceanu

Noi, PNL și UDMR am susținut încă de la început necesitatea unei legi unitare a salarizării, dar care să fie o piatră de temelie pentru îndreptarea inechităților sociale.

Ceea ce este regretabil, este tocmai faptul că, prin proiectul propus, guvernul PDL-PSD distruge un parcurs progresist pe care îl începuse societatea românească, începând cu anul 2004. Guvernul Tăriceanu a pus bazele reformei fundamentale a instituțiilor statului și a crescut gradul de optimism al românilor în fața zilei de mâine. Reforme apreciate chiar de către cel mai înverșunat dușman al Guvernării Tăriceanu precum cota unică de impozitare, recalcularea pensiilor, investițiile în infrastructura educațională și creșterea economică ce a fundamentat creșterea veniturilor populației sunt acum dinamitate de politica iresponsabilă a Guvernului PDL-PSD. Și pentru ca tot ce am spus până acum să nu pară a fi vorbe în vânt, iată câteva exemple de date statistice oficiale privind creșterile salariale:

- personal medico-sanitar – salariul mediu brut din decembrie 2004 (948 RON) a crescut până în octombrie 2008 cu 112%
- personal în învățământ – salariul mediu brut din decembrie 2004 (1081 RON) a crescut până în octombrie 2008 cu 98%
- funcționari publici – salariul mediu brut din decembrie 2004 (1115 RON) a crescut până în octombrie 2008 cu 71%

- polițiști – salariul mediu brut din decembrie 2004 (1622 RON) a crescut până în octombrie 2008 cu 54%.

Iar exemplele pot continua.

Politica Guvernului Tăriceanu a dus de asemenea și la creșterea evoluției cheltuielilor de capital în perioada 2004.-2008, în toate domeniile importante, relevante fiind investițiile în învățământ care au crescut de la puțin peste zero în 2004, la peste 1200 milioane Euro în 2008.

Noi am dorit un cadru legislativ corect, în care să se regăsească cu justețe toate categoriile socio-profesionale. Încă din noiembrie 2008, Guvernul Tăriceanu a propus un acord cu toate partidele parlamentare pentru realizarea unui cadru unitar de salarizare a bugetarilor. Surpriză: numai liderii PDL s-au opus semnării unui astfel de acord. În schimb astăzi, aceiași lideri PDL ne impun o lege făcută în grabă, pe genunchi și care aduce prejudicii enorme bugetarilor.

Cu regret constatăm că proiectul de instituire a unui sistem unitar de salarizare a bugetarilor se îndepărtează tot mai mult de principiile în baza cărui a fost inițiat .

În locul reformei structurale guvernul PDL-PSD a adoptat o măsură stufoasă, irațională și injustă de reglementare a salariilor bugetarilor. Legea salarizării unitare nu schimbă logica sistemului, ci îl cosmetizează și îl conservă. Statul rămâne în continuare supraponderal, birocrăția rămâne ineficientă, în serviciul interesului de castă, decât în interesul cetățeanului, neprofesionistă, ostilă valorilor competenței.

Guvernul PDL-PSD a înregistrat trista performanță de a readuce la zero orice investiție în obiective de interes social sau infrastructură și chiar mai mult: prin legea salarizării unitare dinamitează orice umbră de speranță a românilor pentru ziua de mâine. Nimeni dintre cei afectați nu va primi un răspuns din partea Guvernului la

întrebările chinuitoare vizavi de cum își vor plăti ratele, ce vor pune pe masă copiilor și cum vor achita facturile la întreținere pentru iarna ce va veni.

II. Consecințele nefaste ale proiectului:

Diminuarea veniturilor

Este pentru prima dată după 1990 când românilor le scad, practic, veniturile nete câștigate până în prezent. Dacă până acum cetățenii se confruntau cu eventualele întârzieri de creștere ale salariilor și veniturilor, începând cu luna ianuarie banii primiți vor fi mult mai puțini.

Legea salarizării unitare instituționalizează jaful din buzunarul românilor.

Sărăcirea populației României a devenit politică de stat, ignorând cetățeanul care este pus în situația de a munci la fel de mult, dar pe bani mai puțini, doar pentru că.... așa vrea un guvern iresponsabil.

Guvernul PDL-PSD confirmă prin prezentul proiect de lege încălcarea flagrantă a Constituției României care prevede la articolul 47 că "Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent". Cel care în 2004 „juca totul pe o singură carte” – cea a Constituției – a ales să gireze moral și politic cea mai mare fraudă de protecție a drepturilor cetățenilor României.

Decizia acestui guvern nu a fost una de aplicare a unor măsuri de dezvoltare economică și protecție socială, ci a vizat cu precădere diminuarea salariilor angajaților din sectorul bugetar, în scopul unor economii de natură să suplinească jaful instituționalizat al unor miniștrii, aflați în diferite anchete ale instituțiilor statului. Legea salarizării unitare readuce în actualitate dijma și zeciuiala boierească pentru ca potențai să-și păstreze privilegiile obținute și nivelul de trai cu care s-au obișnuit.

Din 1990 este pentru prima dată când, în primul trimestru de guvernare, peste trei miniștrii sunt anchetați în cazuri privind suspiciuni de corupție și de risipă a banului public. Spațiul public a devenit familiar cu perdelele doamnei Udrea și scenele doamnei Ridzi, fapt care a dus la degradarea încrederii cetățenilor în autoritățile statului.

În toate aparițiile de imagine ale reprezentanților Guvernului PDL-PSD se propovăduia faptul că salariile vor îngheța, dar nu se vor diminua ! **Este o minciună ! Aproape toate categoriile sociale menționate în legea salarizării unitare vor pierde bani:** prin includerea sporurilor în baza de calcul salarială și aplicarea impozitului legal, venitul lunar al bugetarilor va fi mult mai mic.

Guvernul a ales minciuna drept principală cale de comunicare politică. Ne întrebăm ce se va întâmpla în luna ianuarie 2010 când bugetarii își vor primi lefurile pe noua grilă promovată de acest guvern care le diminuează veniturile în proporții semnificative? Va fi cu siguranță o situație similară celei experimentate deja de o categorie socială, aceea a cadrelor didactice. Acum, ca și anul trecut, promisiunile liderilor PDL și PSD își vor arăta adevărata față după o nouă rundă de alegeri. În 2008, înaintea alegerilor parlamentare, PDL și PSD promiteau cu o ușurință greu de înțeles și permanent contestată de Guvernul Tăriceanu aflat în exercițiu, că vor mări salariile profesorilor cu 50%. Odată aflați la guvernare această promisiune care a marcat toată campania electorală a fost urgent îngropată.

Cu siguranță aceeași soartă o va avea și promisiunea actuală de menținere a nivelului salarial prin noua lege a salarizării unitare. Începând cu luna ianuarie a anului viitor – când legea va produce efecte - și evident ulterior alegerilor prezidențiale, milioane de oameni vor afla cu cât li s-au redus veniturile. Tragedia va fi cu atât mai mare cu cât vorbim de un procent semnificativ de cetățeni care se vor afla brusc în situația de a nu-și mai putea achita creditele, cheltuielile curente, situație dramatică dacă luăm în considerare creșterea nivelului acestora pe perioada

de iarnă. Vorbim astfel de milioane de oameni care nu-și vor mai putea asigura prin veniturile proprii un nivel de trai decent.

Nici măcar plata orelor suplimentare nu va fi menținută. Nu știm care este baza legală prin care Guvernul elimină plata orelor suplimentare, având în vedere că art 53 din Constituția României stipulează că „Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.”

Astfel, legea adoptată de guvernul PDL-PSD este nu numai injustă, dar și distructivă pentru societatea românească pe termen lung. Ani de zile s-au făcut eforturi pentru ca în administrația publică să fie cooptați tineri cu studii de specialitate capabili să promoveze politici publice eficiente. Ani de zile s-a urmărit profesionalizarea angajaților bugetari și s-au derulat programe pentru creșterea productivității muncii în sectorul public. În cadrul acestor măsuri, s-a avut în vedere inclusiv acordarea unei salarizări corespunzătoare calității muncii prestate.

Ceea ce reușește să facă acum guvernul Băsescu-Geoană, este să arunce întregul sistem public cu douăzeci de ani în urmă. **Prin legea salarizării unitare se produce o crimă la adresa generațiilor viitoare:** vor putea să explice primul ministru sau ministrul Tineretului care va fi motivația tinerilor absolvenți să slujească funcția publică și, implicit să rămână în România, dacă nu vor avea nici o cale de a-și asigura un trai decent? Concluzia este una singură: **guvernul PDL-PSD, prin această lege încurajează exportul de inteligență românească.**

În acest fel, vom asista la degradarea serviciilor dedicate cetățeanului, ne vom confrunta cu ghișee publice aglomerate și cu tratamentul funcționarilor pe măsura banilor primiți. Va însemna de fapt distrugerea administrației publice, iar taxele și impozitele, din ce în ce mai mari, vor reprezenta biruri pentru ineficiență.

Incertitudine și instabilitate

Actualul proiect de lege creează o serioasă problemă de mental colectiv și de legitimare în fața partenerilor externi. Se readuce în discuție stabilitatea legislativă, în condițiile în care se promovează o lege structurală, fundamentală pentru funcționarea sectorului bugetar, cu mențiunea că aceasta va suferi modificări în anii următori.

Este practic o reîntoarcere la tipologia anilor "90 când nu se putea face nici o predicție pe termen mediu și lung pentru că tot timpul se schimba câte ceva, în funcție de interesele clientelei ce conducea România la acel moment. Astăzi, când criza economică este extrem de puternică, în toate sectoarele economice și sociale din România, acest semnal – al instabilității și incoerenței legislative – poate reprezenta cea mai păguboasă formă de relaționare cu potențialii investitori. Să ne aducem aminte că România a trăit experiența dezastruoasă în care investițiile au fost stopate pentru că nimeni nu putea emite o evaluare pe termen măcar mediu a parcursului legislativ și implicit economic al României.

De altfel, de ce am crede în aplicarea legii salarizării unitare, dacă aceleași partide nu au aplicat o lege organică care privea majorarea cu 50% a salariilor profesorilor, adoptată în unanimitate, promulgată de Traian Băsescu, lege pe baza căreia au câștigat voturi?

În mod perfid guvernul PDL-PSD a inclus confederațiile sindicale în comisia ministerială ce va modifica ulterior legea, dar temerea noastră este legată de faptul că sindicatele vor fi tratate în această comisie drept parteneri de fațadă, de cosmetizare a imaginii, pentru că – așa cum s-a dovedit și până acum – părerea partenerilor sociali a fost ignorată.

Prin prevederile articolelor care amână intrarea în vigoare a legii și prin prevederile art. 41 – 45, în care se stabilesc termene și sarcini concrete pentru

Guvern, proiectul de lege nu rezolvă problema de bază - crearea unui sistem unitar consolidat de salarizare în sectorul bugetar – și în mod nefiresc și grotesc devine o lege care dispune elaborarea mai multor legi speciale, mult mai bune decât prezenta lege.

Un exercițiu de imagine al guvernului PDL-PSD pentru Traian Băsescu și pentru relația cu FMI

Să ne aducem aminte de declarația lui Traian Băsescu de la instituirea Guvernului PDL-PSD, când a declarat că „și-a îndeplinit un vis”, prin numirea domnului Boc și a aparatului său de lucru.

Aflat în prag de candidatură, președintele în funcție caută să contrapună huiduielilor și oprobiului public cu care se confruntă, potențiale legi așa-zis reformatoare. Dovada o avem în ultimul discurs din Plenul Parlamentului al președintelui Traian Băsescu, când practic a realizat o „carte albă” a guvernării Tăriceanu, pe care a încercat să și-o aroge, lucru din care înțelegem că apreciază această guvernare, pentru că a avut de unde să învețe. Nu a avut nimic de spus și nimic de lăudat din guvernarea pe care o patronează. Singurele puncte de sprijin le-au reprezentat legile angajate de către guvernul PDL-PSD, necontând că acestea sunt prost întocmite și cu principii de aplicare îndoielnice.

De asemenea, **acest proiect de lege este o parte din birul moral pe care guvernanții l-au angajat în fața Fondului Monetar Internațional. Dar nu trebuie să uităm că FMI a pretins o lege bună** și tocmai de aceea, termenul de finalizare a acesteia era 30 octombrie 2009, pentru ca toate prevederile să fie cu adevărat întemeiate și acceptate de către beneficiarii lor.

„Graba strică treaba” spune un vechi proverb românesc și asta se vede clar în conținutul și în forma de redactare a proiectului de lege.

Prin schimbarea textului Legii salarizării unitare cu eterna invocare a „cerințelor FMI”, Guvernul demonstrează că nu dorește să promoveze o politică salarială corectă, care să genereze coeziunea socială, și apelează la factori externi pentru a-și justifica propria incapacitate de a iniția și implementa măsuri eficiente pentru economia acestei țări.

Ceea ce guvernul Băsescu-Geoană refuză să înțeleagă este faptul că până și instituții internaționale precum FMI și-au dovedit slăbiciunea în fața evoluției crizei economice.

Recent, Fondul Internațional Monetar a recunoscut că mai multe erori au dus la calcularea greșită a riscurilor pe care le prezintă pentru piețele financiare economiile Europei de Est. În mediile internaționale se discută deja despre faptul că tehnocrații de la Washington au căpătat între timp „inimi” și pricep acum că nu toate politicile de protecție socială sunt mofturi populiste.

Un lucru este cert. Trăim într-o lume incertă și plină de neprevăzut, care are nevoie de credibilitate și predictibilitate ca de aer. Deși ea e populată de oameni supuși greșelii și nu de mașini, există anumite scăpări pe care nu ni le putem permite. Calculul greșit comis de Fondul Monetar Internațional este o trădare a încrederii a milioane de oameni într-un moment cum nu se poate mai prost.

Eșecul acestei instituții, care împreună cu Banca Mondială ar fi trebuit să monitorizeze evoluția economiei globalizate și să inițieze măsuri menite să prevină tocmai apariția unei noi crize economice la nivel global, dovedește faptul că nicio rețetă nu este infailibilă, niciun program nu este general aplicabil. Această criză economică impune statelor naționale necesitatea de a adopta măsuri prin care să minimizeze efectele crizei la nivelul propriilor economii.

Statul român, în egală măsură trebuie să identifice și să promoveze acele măsuri capabile să scoată România din criză cât mai repede și cu un cost social cât mai mic pentru cetățenii acestei țări. A trecut vremea rețetelor importate. Criza

economică cu care ne confruntăm azi e dovada vie a faptului că aceste rețete nu sunt general aplicabile.

Măsurile anticriză trebuie să-și regăsească corespondent în realitatea fiecărei economii. Guvernul PDL-PSD ar fi trebuit să ia în calcul nu doar cerințele formulate pe hârtie de o instituție aflată în cealaltă parte a lumii, ci și problemele reale ale economiei românești la care este obligat să găsească soluții concrete și imediate.

Eterna invocare a cerințelor FMI nu dovedește decât incapacitatea Guvernului PDL – PSD de a genera politici proprii de combatere a crizei economice, care să minimizeze efectele acesteia la nivelul cetățenilor români. Constatăm că acest guvern a ales încă o dată să nu reprezinte interesele majorității cetățenilor acestei țări.

Negocieri bazate pe minciună

Nerespectarea dialogului public cu principalele categorii socio-profesionale afectate a fost doar o scenetă de imagine, nimic din doleanțele fundamentale ale sindicaliștilor nefiind preluat în textul legii. Dovadă stau chiar acțiunile de protest ce au avut loc, precum și cele viitoare.

După primele runde de negocieri cu sindicatele pe marginea noului proiect de salarizare unitară a personalului bugetar se ajunsese la o formă de acord asumat de toți partenerii sociali. Însă textul legii prezentat de guvern cu doar câteva zile înaintea angajării răspunderii pe această lege nu mai corespunde înțelegerii avute cu partenerii sociali și nici principiilor de coeziune socială de la care s-a pornit.

Dacă, în urma negocierilor cu Guvernul pe marginea Legii salarizării unitare era stabilită o valoare a coeficientului 1 din grila de salarizare egală cu salariul minim pe economie, ulterior Executivul a renunțat la această raportare, în condițiile în care

toate rundele de negocieri între partenerii sociali pe marginea Legii salarizării unitare s-au purtat de fiecare dată făcându-se referire la salariul minim pe economie.

Ideea adoptării unei Legi a salarizării unitare în sectorul bugetar și corelarea ei cu salariul minim pe economie a apărut tocmai din necesitatea construirii coeziunii sociale, pornind de la **principiul la muncă egală – remunerare egală** și urmărindu-se convergența politicii salariale din România cu politica salarială europeană. Astfel, conform calendarului stabilit inclusiv prin Legea salarizării unitare, salariul minim pe economie ar fi trebuit să atingă, în 2015, o pondere de 43,5% în salariul mediu pe economie, apropiindu-se de ponderea de 50% stabilită cu partenerii sociali prin Acordul din iunie 2008 și de cea de 60% cerută de Uniunea Europeană.

Încă o dată constatăm că actualul Guvern nu reușește să inițieze și să aplice programe coerente de măsuri împotriva crizei economice și financiare ce afectează România, lăsând tot greul acestei crize pe umerii cetățenilor.

Aceasta în condițiile în care legea privind salarizarea unitară a personalului bugetar nu va afecta doar veniturile categoriilor menționate în lege, ci va avea efecte la nivelul întregii economii.

Negocierea bazată pe minciună este ilustrată de șmecheria guvernului prin care se introduc alte noțiuni de operare pentru sectorul bugetar, decât pentru restul economia națională, ulterior încheierii negocierilor. În felul acesta în sectorul public se va opera cu salariul minim, în sectorul privat cu salariul minim pe economie, iar în economie se va opera cu ce vrea Guvernul.

Învălbirea categoriilor socio-profesionale

Proiectul legii salarizării unitare introduce în România cel mai mare grad de conflict și de contestare reciprocă de după anii 90". Dacă imediat după Revoluție, asistam la "vina" de a fi intelectual, de a purta barbă sau ochelari sau te făceai

vinovat că ai curajul de a avea inițiativă privată, acum conflictul este generalizat între categorii socio-profesionale afectate în egală măsură de veniturile mai mici stipulate prin acest proiect de act normativ, dar fiecare privind cu reproș la „vecinul bugetar” care beneficiază de un 0,000...% mai mult față de el. Nu ne miră acest de tip de politică. La urma urmei, PDL și PSD provin din același trunchi politic, al FSN-ului.

De fapt, Guvernul PDL-PSD a ales să împartă sărăcia în România, dar și acesta în mod inechitabil, așa cum fac toți socialiștii, neputincioși să promoveze politici economice care să producă prosperitate.

Exemplele sunt nenumărate, dar poate cele mai izbitoare sunt cele ale categoriilor socio-profesionale pentru care au fost semnate pacte naționale sau au fost categorisite drept prioritate absolută pentru Coaliția PDL-PSD.

Iată cum, profesorii, în special debutanții, vor fi în continuare printre cei mai prost plătiți specialiști cu studii superioare, angajați într-o structură a statului, cu un coeficient inițial de salarizare de 1,65, față de 2,5 un subinspector de poliție. Este mai puțin decât pentru un șef de birou din aparatul primăriei dintr-o comună de categoria a treia care are un coeficient de ierarhizare de 4,45.

Raportul este de 1 la 12, față de salariul președintelui, căruia probabil și așa i se pare mult în logica sa de împărțire a venitului pe ora de lucru a profesorilor. Probabil că nimeni nu s-a întrebat cât muncește pe zi președintele, dar pentru acesta ar fi reprezentat o soluție satisfăcătoare munca voluntară a profesorilor și nu numai!

Medicii sunt în continuare alte victime ale acestei legi, salariile acestora rămânând și în viitor foarte mici. Cum putem vorbi de competitivitatea corpului medical pe o piață europeană a muncii, când profesia lor îi condamnă la o salarizare periferică în sistemul bugetar. De ce să ne mai mirăm atunci că aceștia aleg să muncească în alte țări, pe salarii decente?

Este dureros să spunem că reușita fără tăgadă a Guvernului PDL-PSD se traduce în învrăjbirea fără precedent a categoriilor socio-profesionale: profesorii contestă magistrații, medicii contestă funcționarii publici, funcționarii publici contestă polițiștii și tot așa, într-un cerc vicios, care însă nu ajunge la guvernanți. De fapt, ținta comună a tuturor acestora ar trebui să fie majoritatea de peste 70% care a reușit să legifereze haosul și inechitatea.

Cum este posibil să nu-ți pese ce haos produci și să te lauzi că ai curaj să faci o lege care va avea ca efect reformarea statului și a instituțiilor când toată societatea îți spune că ai ales drumul cel mai prost, cel mai nepriceput, cel mai demagogic și incorect față de cei circa 1,5 milioane de salariați bugetari?

Tratament discriminatoriu

Proiectul legii unitare a salarizării se constituie de fapt într-o radiografie extrem de precisă a degradingoladei care domnește în Guvernul PDL-PSD. Nu numai că se introduce discriminarea între categorii distincte de bugetari, care au aceeași importanță socială, dar se legiferează discriminatoriu în cadrul aceluiași sector socio-profesional. Esența acestor prevederi, poate fi tradusă prin faptul că indiferent de vechime în muncă și experiență, câștigul salarial este aproximativ același și deci, nu se stimulează în niciun fel rămânerea în același domeniu de activitate.

Vom da câteva exemple pentru a înțelege inechitățile la care sunt supuse diferitele categorii afectate de această lege. Pentru profesorii cu vechime, salariile vor stagna după ce vechimea ajunge la 25 de ani de experiență. Este cazul profesorilor cu grad I, cu experiența de lucru de peste 25 de ani, unde coeficientul de ierarhizare va rămâne același chiar dacă nivelul de experiență crește până la peste

40 de ani. Astfel, un profesor de grad I va câștiga 2.432 de lei, de când va ajunge la o vechime de 25 de ani și până când va acumula o experiență de peste 40 de ani. Nici profesorii universitari, conferențarii, asistenții universitari sau preparatorii universitari nu stau mai bine având în vedere faptul că diferența dintre treapta de bază și treapta finală este doar de jumătate de punct. Ce să mai zicem despre vechimea în învățământ? Ne dăm seama că este egală cu 0 urmărind anexele și constatând că diferența este doar de 0,3 puncte, în medie pentru categoriile menționate mai sus.

În cazul medicilor, diferența dintre treapta de bază și treapta finală este egală cu 1 punct. În concluzie, ce contează că profesezi de un an sau de 25 de ani, salariul este aproximativ la fel.

În altă ordine de idei, este total arbitrar și irațional să menții medicii în categoria bugetarilor, când ei sunt plătiți în cea mai mare parte din fondurile de asigurări sociale de sănătate și în viitor din cele private, ceea ce reclamă scoaterea lor din conținutul acestei legi.

Un alt exemplu relevant vine din diplomație, unde în cadrul consulatelor, în afară de faptul că se desființează funcția de consul general, un șef de birou ajunge să aibă un coeficient mai mare cu 0,25 puncte decât un director general.

Acest proiect de act normativ, poate constitui un exemplu de tehnică legislativă deficitară, fapt semnalat și de către Consiliul Legislativ în avizul său acordat pe forma înaintată Parlamentului. De asemenea, este surprinzător cum nu s-a reușit subordonarea prevederilor legii unei viziuni unitare prin care să se creeze o interdependență între toate domeniile reglementate. Este regretabil faptul că bugetari, cu aceeași pregătire didactică și profesională, sunt plasați în categorii de salarizare distincte doar pentru că aceasta a fost inspirația de moment a ministrului.

Mai mult decât atât, actualii **guvernanți au ignorat cu desăvârșire, categorii socio-profesionale importante, precum asistenții maternali sau**

asistenții personali ai persoanelor cu handicap. Să înțelegem că societatea perfectă a guvernului PDL-PSD nu are nevoie de aceștia?

Un alt exemplu de discriminare și de necorelare între anexele de salarizare a legii, îl poate constitui categoria celor implicați în păstrarea ordinii publice, ai căror coeficienți nu depășesc pragul de 2,10. Relevant este faptul că agenții de poliție beneficiază de o treaptă de salarizare mai mică decât subofițerii MApN, SRI, SPP, STS, jandarmi și pompieri. Este vorba totuși despre agenții de poliție care ies pe stradă și sunt cei expuși pericolului. Mai ales în perioada aceasta, când, în condițiile crizei, infracționalitatea a crescut.

Se observă și din acest proiect de lege că guvernul este format din cel puțin două părți cu interese divergente, nepunându-se problema unei viziuni unitare, a unor concepte care să reglementeze domeniul salarizării cu adevărat uniform și unitar, pe principii sănătoase, corecte și care să încurajeze competența, performanța.

Cu alte cuvinte nu se pune în față serviciul public de calitate pentru cetățean ci interesele unor grupuri profesionale care s-au înțeles ocult cu ministrul de resort, fără armonizarea firească a unor ierarhii sociale.

Ignorarea performanței în ierarhizare

În redactarea Proiectului legii unitare a salarizării, a fost ignorat de la bun început principiul fundamental în baza căruia o persoană este remunerată în orice stat de drept: corelarea performanței profesionale cu veniturile salariale.

În România construită de către Guvernul Băsescu – Geoană nu mai este răsplătită performanța profesională și nici efortul în muncă. Nu contează profesionalismul pentru că oricum ești încadrat într-o grilă strâmtă, fără posibilitate

de deviere. Nu contează dacă muncești peste program, pentru că oricum orele suplimentare nu sunt plătite !

Grila unitară de salarizare a devenit un fel de „pat al lui Procust” în care îți sunt tăiate fie picioarele, fie capul. În concluzie, este tăiată motivația de a gândi suplimentar și dorința de merge mai departe în profesiunea aleasă, dacă ai neșansa de a fi plătit de către statul lui Traian Băsescu. Mai mult decât atât, sunt desconsiderate drepturi ale angajaților obținute de-a lungul timpului prin dovada performanței individuale, impunându-se un egalitarism absurd care decapitează orice dorință de diferențiere în bine. Mai rămâne ca în viitor acest guvern să moșească o lege de egalizare a veniturilor și în sistemul privat, pentru ca fantoma comunismului să-și facă reapariția în România. Este un scenariu absurd, dar totuși posibil atât timp cât acest guvern rămâne în funcție.

Epurare politică

Legea are elemente care permit epurarea politică. Articolul 36 rezolvă problema persoanelor care au ocupat funcții de conducere în instituțiile și autoritățile care sunt supuse restructurării (restructurare care ar trebui să fie obiectul unei alte legi!!!) Aparent este un lucru normal, dar citind alineatele următoare, ne dăm seama că practic au fost create „posturi de conducere” pentru alte persoane, poate mai capabile. Și punând punctul pe i, art. 37, citez:

Art. 37 (1) Condiția prevăzută la art. 57 alin. (7) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarului public, republicată, cu modificările ulterioare, nu este obligatorie, pentru recrutarea funcționarilor publici de conducere, în cazul exercitării cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere, precum și pentru funcționarii publici care ocupă o funcție publică de conducere, pe o perioadă de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Funcționarii publici prevăzuți la alin. (1) sunt obligați să îndeplinească condiția prevăzută la art. 57 alin. 7 din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completări ulterioare, în termenul prevăzut, sub sancțiunea eliberării din funcția publică.

III. Abuz și sfidare în adoptarea proiectului de lege

Disprețul Guvernului PDL-PSD față de lege, față de normele în care ar trebui să funcționeze statul de drept, a fost firul roșu al comportamentului său public și a marcat inclusiv momentul angajării răspunderii în Parlament. A fost o ocazie în plus pentru acest guvern să arunce în derizoriu prevederile legii fundamentale, ale Constituției României.

Potrivit art.114 din Constituția României, guvernul își poate angaja răspunderea în fața Camerei Deputaților și a Senatului în ședință comună „asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege.”

Cadrul legal este clar și, cel puțin de această dată nu lasă loc la interpretări. Poate fi vorba de 1 program, 1 declarație de politică generală sau 1 proiect de lege. În schimb guvernul PDL-PSD a venit în fața Parlamentului cu nu mai puțin de 3 proiecte de lege pentru care și-a angajat răspunderea într-o singură zi, în trei ședințe consecutive.

Prin acest demers făcut cu ignorarea totală a prevederilor legale, **PDL și PSD au minimizat încă o dată rolul Parlamentului, scurtcircuitând activitatea legislativă.** În situația creată, deputații și senatorii au fost obligați să asculte cu înțelegere indicațiile Guvernului, care riscă să devină în scurt timp literă de lege. Prin angajarea răspunderii, guvernul a eliminat orice posibilitate de dezbateră pe marginea proiectului de lege a salarizării unitare, eliminând astfel și orice posibilitate de

îmbunătățire a proiectului de lege, ca urmare a respingerii majorității amendamentelor înaintate de către parlamentari.

Decizia aceasta a fost luată chiar dacă proiectul a generat ample proteste la nivelul tuturor categoriilor socio-profesionale de bugetari. Niciodată un Guvern care a intenționat să angajeze răspunderea nu a avut o ripostă mai solidă din partea unor categorii profesionale, din partea sindicatelor, a unei largi părți a societății. Niciodată un proiect de lege nu a fost mai contestat ca acum. Și cu toate acestea Guvernul a ales să ignore vocea societății și să își ducă la îndeplinire demersul, ca și cum el ar viza persoane care nu locuiesc în această țară.

Nu știm de ce îi este frică actualului guvern de o dezbatere transparentă. De ce îi este frică de procedurile legale în vigoare și de ce a simțit nevoia să le evite cu orice preț? Beneficiind de o majoritate de peste 70% în Parlament, acestui guvern nu i-ar fi fost deloc greu să treacă proiectul de lege pe calea parlamentară, lăsând totodată deschisă calea îmbunătățirii conținutului legii.

Chiar consideră guvernul PDL-PSD că este atotștiutor și a reușit să formuleze un amplu proiect de lege care nu necesită nicio îmbunătățire? Protestele a mii și mii de oameni sunt mărturie că lucrurile nu stau deloc așa.

Stimați colegi,

Doamnelor și domnilor parlamentari,

Guvernul PDL-PSD nu a contribuit la îmbunătățirea vieții românilor, ci din contră a radicalizat categoriile socio-profesionale. Guvernul PDL-PSD a abandonat principiul solidarității sociale și a introdus nepermis în actul de guvernare aroganța la adresa partenerilor sociali, a Parlamentului, a societății civile, a cetățenilor din întreaga țară. A avut timp în schimb pentru certuri, pentru scandal, pentru așezarea

clientelei politice în structurile guvernamentale, toate pe spinarea oamenilor și în văzul tuturor!

Niciodată ca în acest interval de timp, spațiul public nu a fost invadat din partea guvernaților și a actualei Coaliții de atâta minciună, incompetență, imoralitate și neprofesionalism. În lipsa soluțiilor de relansare economică, a măsurilor menite să contribuie la diminuarea efectelor crizei financiare, Guvernul PDL-PSD și liderii celor două partide au avut grijă să furnizeze românilor un simulacru de democrație, de guvernare, un spectacol de prost gust, cu declarații belicoase și atacuri sub centură, fără precedent în România postdecembristă.

Dacă privim în jurul nostru, la realitatea economică din România, la situația în care se află românii, la protestele tuturor categoriilor socio-profesionale aflate în stradă aproape zilnic, la sistemul public și la nemulțumirile magistraților, la bătaia de joc la care sunt supuși profesorii și cadrele didactice - când ieri li se promitea luna de pe cer, pentru ca astăzi să ajungă disputa dintre PDL și PSD în Parlament, e clar că nu avem de-a face cu un guvern competent, dedicat interesului legitim al cetățenilor, nici măcar Constituției sau democrației românești.

Stimați guvernanți, când vocea națiunii vă spune foarte clar că sunteți pe un drum greșit, când oamenii împărțiți și învrăjbiți, profesori, cadre medicale, magistrați, funcționari publici, oameni de afaceri vă spun același lucru – că nu le mai apărați interesele –, când e limpede că nu mai aveți susținerea celor pentru care chipurile vă întruniți la Palatele Cotroceni și Victoria și în numele cărora vă ridicați salariile, atunci **aveți o singură soluție: să vă dați demisia și să plecați acasă !** Așteptăm acest gest care ar trebui să izvorască din bun simț și din onoare, din respectul față de cetățeni!

Nu ați făcut acest lucru până acum pentru că nu aveți aceste valori, ciolanul puterii este mult prea mare și prea important pentru partidele

dumneavoastră și mai ales pentru că sunteți prizonierii unei persoane și al proiectului său politic: Traian Băsescu și cel de-al doilea mandat al său.

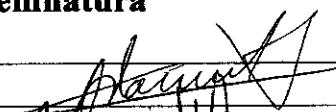
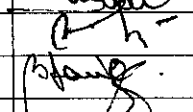
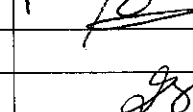
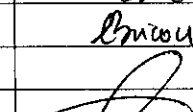
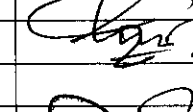
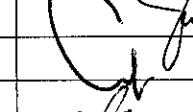
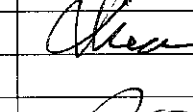
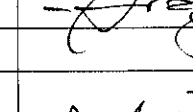
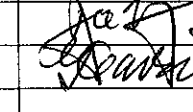
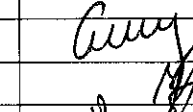
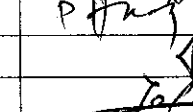
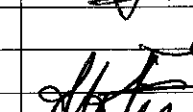
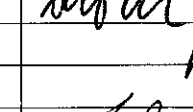
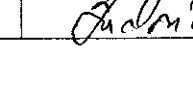
Stimați colegi de la PDL și PSD, astăzi aveți posibilitatea legală, democratică de a dovedi contrariul: de a tăia nodul gordian al acestei Coaliții care scârțâie din temelii, aveți șansa de a vota pentru o moțiune de cenzură îndreptată împotriva unei salarizări proaste, care sade veniturile oamenilor și nu le uniformizează, de a vota împotriva unui Guvern incompetent care nu-i mai reprezintă pe români.

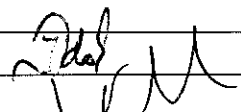
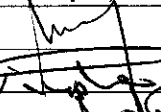
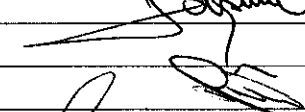
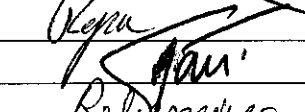
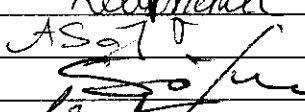
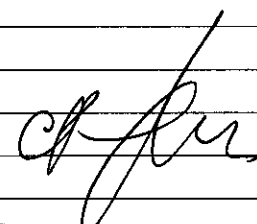
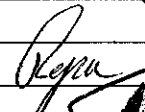
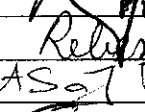
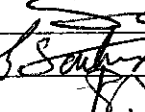
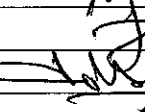
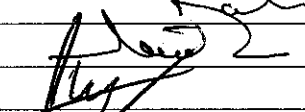
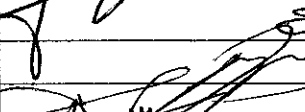
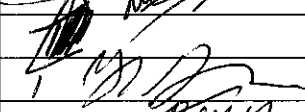
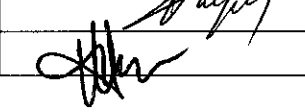
Aveți șansa de a abandona tipul de politică conflictuală și machiavelismul impus de la Cotroceni, slujirea unui singur om și a proiectelor sale personale.

Astăzi avem șansa de a respecta Parlamentul, democrația românească pentru ca și Guvernul să facă acest lucru.

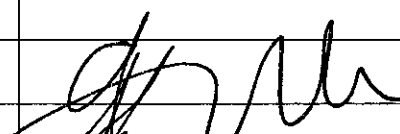
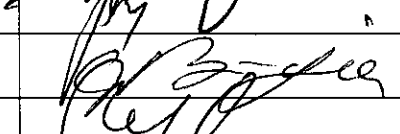
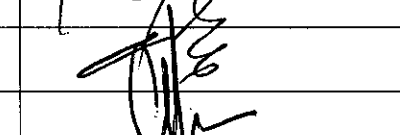
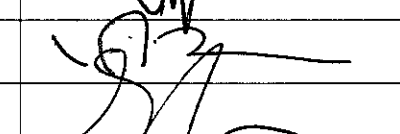
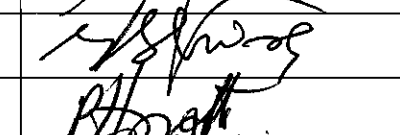
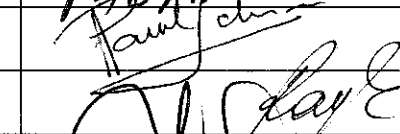
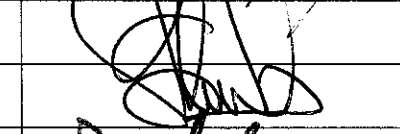
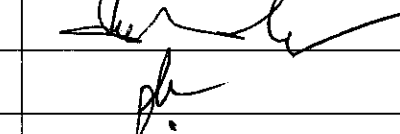
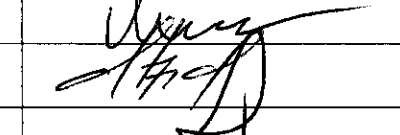
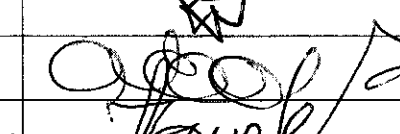
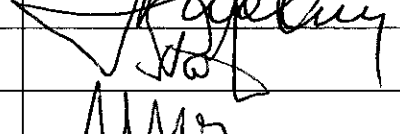
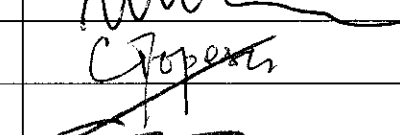
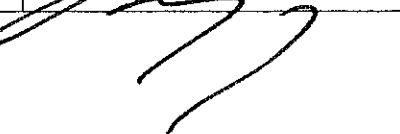
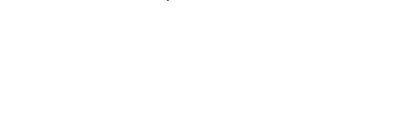
Avem șansa cu toții de a ne pune în slujba oamenilor care ne-au votat și ne-au desemnat uninominal să le reprezentăm interesele în Parlament.

Tabel de semnături pentru susținerea moțiunii de cenzură

NR. CRT.	Deputat PNL	Semnătura
1.	Adomnitei Cristian	
2.	Almajanu Marin	
3.	Atanasiu Teodor	
4.	Banu Mihai	
5.	Berci Vasile	
6.	Bordeianu Dan	
7.	Bostan Emil	
8.	Buda Viorel	
9.	Budurescu Daniel	
10.	Buican Cristian	
11.	Burlacu Cristian	
12.	Calimente Mihăiță	
13.	Cazan Mircea	
14.	Chițoiu Daniel	
15.	Chiuariu Tudor	
16.	Cristian Horia	
17.	Dobre Ciprian	
18.	Dobre Victor Paul	
19.	Donțu Aurel Mihai	
20.	Dragomir Gheorghe	
21.	Dumitrică George	
22.	Fenechiu Relu	
23.	Gabor Gheorghe	
24.	Gavrilescu Grațela	
25.	Gerea Dominic Andrei	
26.	Gorghiu Alina	
27.	Holban Titi	
28.	Horj Pavel	
29.	Irimescu Mircea	
30.	Jolța Nicolae	
31.	Lupu Mihai	
32.	Morega Dan Ilie	
33.	Motreanu Dan	
34.	Nicolăescu Eugen	
35.	Olteanu Bogdan	
36.	Orban Ludovic	

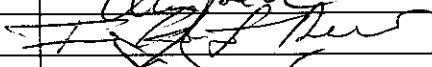
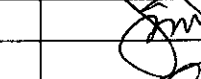
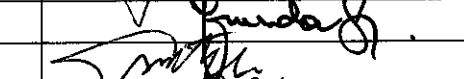
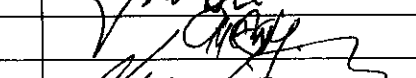
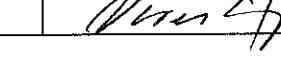
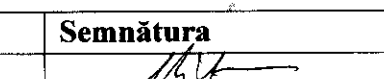
37.	Palăr Ionel	
38.	Palașcă Viorel	
39.	Păsat Dan	
40.	Pieptea Cornel	
41.	Plăiașu Gabriel	
42.	Pocora Cristina	
43.	Pop Virgil	
44.	Popa Marius Octavian	
45.	Popescu Tăriceanu Călin	
46.	Rebenciuc Neculai	
47.	Săftoiu Adriana	
48.	Săpunaru Nini	
49.	Scutaru George	
50.	Stroe Ionuț Marian	
51.	Știrbu Gigel	
52.	Tăbugan Ion	
53.	Taloș Gheorghe Mirel	
54.	Timiș Ioan	
55.	Tușa Diana Adriana	
56.	Țaga Claudiu	
57.	Țîmpău Radu	
58.	Țintean Ioan	
59.	Țurcanu Florin	
60.	Uioreanu Horea Dorin	
61.	Varga Ana Lucia	
62.	Voicu Mihai	

Senatori PNL

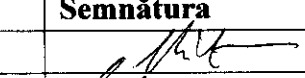
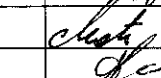
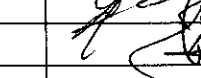
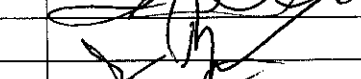
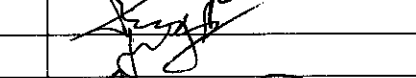
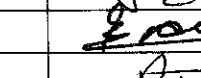
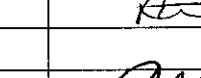
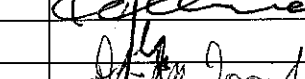
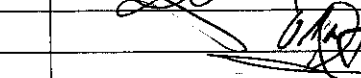
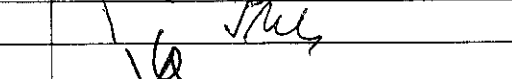
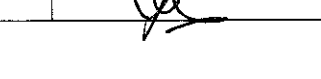
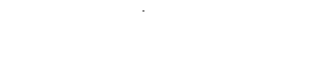
Nr. crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	Antonescu Crin George Laurențiu	
2.	Berca Gabriel	
3.	Bîgiu Cristinel	
4.	Boitan Minerva	
6.	Cibu Sever Constantin	
7.	David Cristian	
8.	Diaconu Mircea	
9.	Frâncu Emilian	
10.	Ghișe Ioan	
11.	Hașotti Puiu	
12.	Ichim Paul	
13.	Luca Raymond	
14.	Măgureanu Cezar	
15.	Mărcuțianu Ovidius	
16.	Meleşcanu Teodor Viorel	
17.	Mustățea Vasile	
18.	Nedelcu Vasile	
19.	Nicoară Marius	
20.	Nicoară Romeo	
21.	Oprea Mario Ovidiu	
22.	Pașca Liviu Titus	
23.	Popa Cornel	
24.	Prodan Tiberiu Aurelian	
25.	Robu Nicolae	
26.	Ruşanu Dan Radu	
27.	Topescu Cristian	
28.	Vosganian Varujan	

**Tabel nominal cu senatorii și deputații Grupului Parlamentar U.D.M.R.
care susțin moțiunea de cenzură în legătură cu
Proiectul de Lege privind salarizarea unitară a personalului plătit din
fonduri publice**

Senatori:

Nr.crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	Markó Béla	
2.	Fekete-Szabó András-Levente	
3.	Cseke Attila-Zoltán	
4.	Albert Álmos	
5.	Bokor Tiberiu	
6.	Frunda György	
7.	Günthner Tiberiu	
8.	Gyerkó László	
9.	Verestóy Attila	

Deputați:

Nr.crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	Márton Árpád-Francisc	
2.	Máté András-Levente	
3.	Seres Dénes	
4.	Korodi Attila	
5.	Antal István	
6.	Béres Ștefan Vasile	
7.	Borbély László	
8.	Derzsi Ákos	
9.	Edler András-György	
10.	Erdei Dolóczki István	
11.	Faragó Petru	
12.	Farkas Anna-Lili	
13.	Kelemen Atilla Béla-Ladislau	
14.	Kelemen Hunor	
15.	Kerekes Károly	
16.	Kötő Iosif	
17.	Lakatos Petru	
18.	Olosz Gergely	
19.	Pál Árpád	
20.	Pálfi Mózes Zoltán	
21.	Pető Csilla-Mária	
22.	Varga Attila	